

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro Quarto Decretalium : In Quo De Sponsalibus, Et Matrimoniis, & quae eis annexa sunt, agitur, eadémque plenè, & theoricè explanatur, & declarantur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1678

Titulus. XXI. De Secundis nuptiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98293)

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQVIS.

- c. 1. n. 26. & seq.
c. 2. n. 28. & 2. seqq.
c. 3. n. 31. & seq.
c. 4. n. 35. & 4. seqq.
c. 5. n. 21. & 2. seqq.

- c. 6. n. 24. & seq.
c. 7. n. 40. & 3. seqq.
c. 8. & ult. in princ. n. 4.
& 3. seqq. §. Sanē. n. 8.
& 3. seqq.

TITVLVS XXI.

DE SECUNDIS NUPTIIS.

Post primas nuptias, possunt ex reitari sine certō, ac definito numero, n. 1.

§. I. An conjux dubius de morte alterius conjugis possit transire ad secundas nuptias?

Nullus præsumat ad secundas nuptias transire, nisi prius constet de morte uxoris, vel alterius conjugis. Quod si quis adhuc dubius de morte illius aliam duxit, debet reddere debitum, sed non potest petere: & si deinde constet priorem conjugem adhuc vivere, debet, relicta secundā, ad priorem conjugem reverti, c. 2. h. t. n. 2. Captivus apud hostes potest contrahere matrimonium, etiam si sit servus, num. 3. Ob solam absentiam conjugis, quantumvis diuturnam, non dissolvitur matrimonium, nisi constet de morte conjugis absentis, nec potest conjux ad aliud matrimonium transire, nisi habita certitudine de morte alterius conjugis, cit. n. 3. Cur si conjux dubius de morte prioris conjugis, de facto aliud matrimonium contraxit, non possit petere debitum, teneatur tamen reddere debitum ei, qui bonā fide contraxit? cit. n. 3. Quod si uterque malā fide contraxit, dubitans de impedimento dirimente, neuter potest petere, nec reddere debitum, cit. n. 3. Et si quis ab initio bonā fide contraxit matrimonium, postquam tamen certior factus est de vita prioris conjugis, adulterium committit, nisi secundam uxorem statim dimittat. Quod si compertum fuerit, mulierem duos viros habere simul, tunc ea primo viro reitui debet, & si ad eum redire recusaverit, excommunicanda est, donec redeat; idem est de viro, n. 4.

§. II. An si mulier, post mortem viri, transeat ad secundas nuptias, intra annum luctus, incurrat infamiam, vel alias penas juris?

Et si mulier, quæ nubit alteri, infra annum luctus, secundum leges Civiles incurrit infamiam, non tamen secundum Apostolum, & Jus Canonicum, c. 4. & §. h. t. cui hac in re standum est, n. 5. &

4. Quær. 1. Quæ sint pœnæ Jure Civili statutæ in fœminas viduas transeuntes ad alias nuptias intra annum luctus? Resp. Plures sunt, quæ enumerantur n. 7. Quær. 2. An prædictæ pœnæ statutæ in fœminas secundò nubentes, intra annum luctus, sint correctæ per Jus Canonicum? Resp. affirmativè, n. 8. Quær. 3. Quæ sint pœnæ Jure Civili decretæ in favorem filiorum prioris matrimonii, si vidua transeat ad secundas nuptias? Resp. Hæ enumerantur n. 9. Quær. 4. An pœnæ in favorem filiorum prioris matrimonii Jure Civili statutæ in viduas secundò nubentes, post annum luctus, sint correctæ per Jus Canonicum? Resp. non esse correctas, quippe quæ in favorem filiorum sunt statutæ, adeoque servandas esse in utroque foro, n. 10.

§. III. An secunda nuptiæ sint benedicendæ, & quam pœnam incurrat Sacerdos benedicens?

Benedictiones nuptiarum rectè ab Ecclesia adhibentur, & quam circa illas statuerit Concil. Trid. Sess. 24. c. 1. de ref. matr. n. 11. Est præceptum recipiendi has benedictiones nuptiales, non tantum consilium, cit. n. 11. Quær. nunc, an secundis nuptiis sit impertienda benedictio, & quam pœnam incurrat Sacerdos benedicens? Resp. secundæ nuptiæ non sunt benedicendæ, & Presbyter, qui benedicit secundas nuptias, debet suspendi ab officio, & beneficio, & Romam mitti pro absolutione, c. 1. & c. 3. h. t. n. 12. Si uterque, vel alter conjux in primis nuptiis benedictionem accepit, non debet in secundis benedictio impertiri: secus autem, si neuter conjux in primis nuptiis benedictionem accepit, n. 13. Verius est, quod secundæ nuptiæ non sint benedicendæ, etiam si unus tantum conjugum fuerit benedictus in primis nuptiis, c. Vir autem. 3. h. t. n. 14. Quæ sit vera ratio, ob quam prohibetur benedictio conjugum in secundis nuptiis? n. 15. Pœna, quam incurrit Sacerdos impertiens benedictionem secundis nuptiis, est suspensio ab officio, & beneficio, non tamen ipso jure lata, sed à Judice ferenda, eaque vel ordinaria, vel potius arbitraria, arbitrio Superioris commissa pro loci consuetudine, & qualitate delicti, n. 16. An & quando spectat consuetudine, liceat benedicere secundas nuptias? n. 17. An ut consuetudo circa benedictionem secundarum nuptiarum valeat, requiratur, ut ea sit inducta sciente, vel approbante S. Pontifice? n. 18.

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQVIS.

- c. 1. n. 12. 13. & 16.
c. 2. n. 21. & 2. seqq.

- c. 3. n. 12. & 3. seqq.
c. 4. n. 5. & 3. seqq.
c. 5. & ult. n. 6. & seqq.

